

CAtalogus sancto//rum [et] gestor[um] eor[um]

Petrus <de Natalibus>

Lugduni, 1508

De sancto Polemio episcopo. Cap[itulum]. ciiij.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70797](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70797)

De sanctis in mēse augusti occurrētibus Fo. cci.

In desertū abire precepit. Et ecce angelus dñi apparuit: et replū circumolans in quartuo: angulis signum crucis digito suo sculpsit: admons populū: vt idē signo frontibus suis imprimeret: et demonē non timeret. Tunc ostēdit eis ethiōpē nigerrimū: facie acuta: barba prolisā: crinibus vsq; ad pedes protēsis: oculis igneis scintillas emittentib; flāmas sulphuris et ore spirantē ac naribus: catenis quoq; igneis rostro vinctū manibus: dices populo q̄ ille deus eoz esset: quē hactenus coluissent. Quē exolues in desertū locū iussit abire: et ibidē vsq; ad diē iudicij cōmanere. Ille autē solut; cū magno strepitu et vultu discessit. Angelus autē dñi cunctis vidētibus ad celos euolauit. Tunc rex cū vxore et filijs et oī populo baptizaf: et relicto regno apostoli discipulus efficit. **¶** Hoc vidētes rēploz pontifices cōgregati ad regē astyagem fratrē eius maiorē cōuenerūt: cōquerentes de deozū suorū amissione: et regis per artes magicā deceptione. Astyages igit rex indignatus misit mille viros armatos ad apostolū captū: quē corā se adductū interrogauit: cur fratrē suū peruerisisset. Apostolus hō se illū nō peruerisisset sed cōuertisisset respondit. Et cū rex eidē cōminaret: q̄ faceret eū deū suū relinqueret: et deos suos adorare. Ecce subito regi nunciatur: q̄ deus suus balach cecidisset: et cōmīnatus fuisset: qd̄ rex audies purpurā: qua indutus erat: scidit: et apostolū iussibus cedit iussit: deinde in cruce ipm̄ extensum viuū excolari mādauit: qui excolatus est. ix. kalē. septēbris. Eūq; pelle nudat; adhuc viuus permansisset: et excolatus: dñm̄ predicaret: et multos tantū cernentes miraculum conuertisset: iussu regis decollatus est diē sequēti videlicet. viij. kalen. predicti mensis. **¶** Propter hoc quidā eius festum celebrāt diē precedentē: agētes memoriā martyrii excolationis: quidā diē sequēti agētes memoriā decollationis. Auententes autē in numerabiles populū. iij. ciuitatū: que per eum crediderāt: vna cū rege polemio: corpus eius cū gloria sepellerūt: et ecclesiā mire magnitudinis in eius noīe construxerūt. Diē hō. xxx. eius passionis rex astyages cū pontificibus a demō mouerati veniētes ad tumultū eius et apostolatuz ei; cōfiteres mortui sunt. **¶** Cū autē ppter signorum multitudinē pagani viderent corpus eius populū frequētā visitari: indignati ipm̄ extumularūt: et loculo plumbeo impositū in mare sacrauerūt. Quod diuino nutu vndis supernarans ad insulā liparis delatū: ibiq; a fidelibus collectū digna veneratione cōditū est: vbi multo tpe quiescit. **¶** Anno autē dñi. cccxxxi. saraceni siciliā inuadētes liparitanā insulā vastauerunt: ac eius sepulchrū confringētes: ossa apli disperferunt. Illis ergo recedentibus apparuit aplus quidā monacho: mādans vt ossa sua: que dispersa fuerāt: colligere curaret. **¶** Et cum

monachus interrogasset: quomodo inter tot assilorum ossa eius cognoscere posset: ait vt nocte ad ea colligenda iret: et ea que vt ignem splendidiſſima videret: protinus leuaret. Que omnia: vt dixerat: monachus inueniens: ossa leuauit: et nauē cōscendens beneuentū: que metropolis est apulie transtulit. Que inde processu temporis rome dicitur fuisse translata.

¶ De sancto Polemio episcopo. Cap. ciiij.

Polemius episcopus

discipulus fuit beati bartholomei: apli q̄ rex fuerat i india inferiori: cuius filiā lunaticā idē apostolus a demonis obsessōe liberauit: et ipsum regem cū omni familia et regno ad christum conuertit. Qui relicto regno discipulus christi effectus est: et post passionem apostoli ab omni clero et populo in episcopus ordinatur: qui in christi nomine et apostoli bartholomei etiam miraculorum signa faciebat. Fuit quoq; in episcopatu annis. xx. Et in perfectione multa fide christi in ipsis partibus auxit: ac laudabiliter viuens plenus virtutibus ad deum migravit: sepultus ad pedes eius magistri.

¶ De sanctis trecentis martyribus qui dicuntur in massa candida. Cap. cv.

Martyres

sancti qui dicuntur in massa candida fuerunt trecenti martyres apud cartaginez pro christo passim tempore valeriani et galieni imperatorum. Fertur enim inter alia supplicia: tūc a prefide libanū calcis accensum: et in ore eius prius cum thure exhibitas: et presidem sanctis dedisse optionem alterius ex duobus: aut thura super ipsos carbones offerre iout: aut in calcem demergi. Tunc trecenti viri fide armati icti rapidissimo: christum dei filium fatentes se in ignem intecerunt: et inter vapores calcis puluere ignitos demersi extincti sunt. Et quoniam ille candidatus beatorum exercitus: massa candida meruit appellari: massa propter numerū: candida propter meritum. Qui passi sunt se. kalēdas septēbris. Nec adeo et hieronymi martylogio. Fuerunt et alijs innumerabiles martyres qui similiter appellantur massa candida: de quibus infra suo loco: videlicet. iij. nonas nouembriis.

¶ De sanctis Gregorio theodoro et leone confessoribus. Cap. cvj.

B